

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl v hlavním líčení konaném dne 16. 7. 2021 v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Šárky Skalské a soudců přísedících Ing. Luboše Buzka a Jaromíra Malchara

takto:

Obžalovaná

Jana I.,

narozená xxx v xxx, trvale bytem xxx, přechodně bytem xxx,

je vinna, že

19. 5. 2017 v xxx, v Dětském domově xxx, poté co byla oslovena Tomášem J., narozeným xxx, s tím, aby mu za úplatu zajistila dívky mladší 18-ti let, které by ho sexuálně uspokojily, se dohodla s tehdy nezletilou poškozenou N. Ch., narozenou xxx, na tom, že poskytne Tomáši J. za úplatu sexuální služby, poté o sjednané dohodě informovala Tomáše J., který dne 21. 5. 2017 v bytě, v místě svého tehdejšího bydliště v xxx, na ulici xxx, vykonal s tehdy nezletilou poškozenou N. Ch. soulož, za kterou jí následně poskytl finanční úplatu ve výši 500 Kč, přičemž za takto sjednané služby Jana I. od Tomáše J. inkasovala finanční odměnu ve výši nejméně 250 Kč, kdy tohoto jednání se Jana I. dopustila nejen ziskuchtivě s motivací bezpracného získání prostředků pro vlastní potřebu, ale i s vědomím nebezpečí negativního vlivu svého jednání na další vývoj tehdy nezletilé poškozené N. Ch., spočívající zejména v tom, že se tato bude chovat promiskuitně a povede parazitní způsob života,

tedy

jednak

Shodu s prvopisem potvrzuje Gabriela Štablová

zjednala a zlákala dítě, aby ho bylo užito jiným k pohlavnímu styku a spáchala takový čin v úmyslu, aby jiného bylo užito k prostituci,

jednak

úmyslně ohrozila rozumový, citový a mravní vývoj dítěte tím, že ho svedla k nemravnému životu a spáchala takový čin ze zavrženíhodné pohnutky,

čímž spáchala

jednak

zločin obchodování s lidmi podle § 168 odstavec 1 písmeno a), odstavec 3 písmeno d) trestního zákoníku,

jednak

přechin ohrožování výchovy dítěte podle § 201 odstavec 1 písmeno a), odstavec 3 písmeno a) trestního zákoníku,

a odsuzuje se

podle § 168 odstavec 3 trestního zákoníku za použití § 43 odstavec 1 trestního zákoníku a § 58 odstavec 2 písmeno b) trestního zákoníku **k úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání 3 (tří) roků.**

Podle § 81 odstavec 1 a § 82 odstavec 1 trestního zákoníku se výkon trestu **podmíněně odkládá na zkušební dobu v délce 5 (pěti) let.**

Odůvodnění:

1. Na základě dokazování, které bylo provedeno, jak v přípravném řízení, tak u hlavního líčení dne 16. 7. 2021 bylo zcela jednoznačně prokázáno, že obžalovaná Jana I. se dne 19. 5. 2017 dopustila trestného jednání, které je přesně popsáno v podané obžalobě státního zástupce KSZ v Ostravě ze dne 17. 6. 2021 a toto její trestné jednání naplnilo zákonné znaky skutkové podstaty zločinu obchodování s lidmi podle § 168 odst. 1 písm. a), odst. 3 písm. d) tr. zákoníku a přechin ohrožování výchovy dítěte podle § 201 odst. 1 písm. a), odst. 3 písm. a) tr. zákoníku.
2. **Obžalovaná Jana I.** ve své první výpovědi dne 26. 2. 2021 využila svého zákonného práva a vypovídat odmítla. Následně však změnila svůj postoj a v rámci výpovědi dne 12. 5. 2021 trestné jednání zcela doznala, vyjádřila nad ním lítost a k jednotlivým dotazům uvedla, že Tomáši J. zajistila pro účely sexuálních aktivit pouze jednu dívku, a to konkrétně N. Ch. Pokud v zajištěných telefonních hovorech hovořila ještě o dalších dívkách, pak to bylo pouze z legrace a lhala mu, neboť ji pořád otravoval.

V rámci hlavního líčení dne 16. 7. 2021 pak obžalovaná na tomto svém postoji setrvala a současně po řádném poučení také ve smyslu ustanovení §§ 206a až 206d tr. řádu využila institutu prohlášení viny, vinu prohlásila a znovu uvedla, že se strašně moc omlouvá za své jednání, tehdy jí nedošlo, co udělala a nikdy v životě by už nic takového nezopakovala. Znovu také potvrdila,

že v případě N. Ch. se jednalo o jediný případ, kdy dívku panu J. přivedla. Vyjádřila svůj souhlas se skutkem tak, jak je popsán v obžalobě i s použitou právní kvalifikací.

3. S ohledem na prohlášení viny obžalované Jany I. i vyjádření státního zástupce k tomuto institutu v průběhu hlavního líčení soud usnesením podle § 206c odst. 4 tr. řádu prohlášení viny přijal, a to v plném rozsahu podané obžaloby. S ohledem na přijetí prohlášení viny již nebyly v rámci hlavního líčení žádné další důkazy prováděny a je třeba vyjít z důkazů zajištěných v přípravném řízení.
4. Svědkyně a současně **poškozená N. Ch.** (narozena xxx) v průběhu výpovědi dne 26. 2. 2021 popsala celou událost tak, že s obžalovanou Janou I. i se svědkyní E. H. se zná z Dětského domova xxx a právě obžalovaná Jana I. jí i kamarádce E. H. nabídla, aby všechny tři jely s jedním jejím kamarádem na bowling. Tento muž jménem Tomáš je však odvezl k sobě do bytu někde za Opavu, nabídl jim alkohol a následně s N. Ch. vykonal pohlavní styk. Za tuto sexuální službu dal poškozené částku 500 Kč a poté se společně všechny dívky do dětského domova vrátily. Svědkyně si nevzpomíná, že by se tato situace řešila ve výchovném ústavu a že by k tomu byl pořízen výchovně pedagogický zápis, pouze potvrdila, že byla na gynekologickém vyšetření.

Okolnosti návštěvy bytu Tomáše J. dne 21. 5. 2017 ve své výpovědi shodně potvrdila také další **svědkyně – E. H.** – která rovněž byla v bytě přítomna, avšak žádné sexuální služby Tomáši J. sama neposkytla. Tato svědkyně však navíc doplnila údaje, které vlastnímu skutku předcházely. Uvedla, že s Tomášem J. se svědkyně s poškozenou i obžalovanou Janou I. setkaly ještě před tímto datem, a to v Karviné, kdy toto setkání trvalo asi dvě hodiny. Po návratu z této schůzky si všechny tři dívky společně povídaly o Tomáši J. a tehdy také obžalovaná Jana I. sdělila, že Tomáš spí s holkami za peníze. Poškozená N. Ch. sama řekla, že by se chtěla k Tomáši J. zajet podívat na ten dům a domluvila se s obžalovanou, že k němu pojedou. Obžalovaná na to poškozené sdělila, ať si nemyslí, že se půjde jen tak podívat na dům, a že musí počítat s tím, že od ní bude Tomáš J. něco chtít. S tím N. v podstatě souhlasila. Svědkyně E. H. rovněž potvrdila částku 500 Kč, kterou poškozená za sexuální službu od Tomáše J. obdržela a taktéž uvedla, že také obžalovaná Jana I. za zprostředkování této služby získala od Tomáše J. finanční částku 250 Kč. Na rozdíl od poškozené N. Ch. tato svědkyně také uvedla, že následně se celá situace řešila s výchovně pedagogickými pracovníky v dětském domově.

Právě **svědkyně Mgr. Lenka Ch. a Bc. Julie K.** jsou zaměstnány v Dětském domově xxx a shodně popsaly situaci, která následovala po předmětné události v roce 2017. Tyto svědkyně uvedly, že rozhovor byl veden se všemi třemi dívkami, kdy poškozená N. Ch. se v průběhu hovoru svěřila, že měla s cizím mužem pohlavní styk. Z počátku tato poškozená uváděla, že byla mužem znásilněna, ale nakonec sdělila, že s ním spala dobrovolně a brala to jako dobrodružství. Sama poškozená nakonec celou událost uzavřela slovy, že sex z její strany byl dobrovolný, bylo jí více než 15 let, a proto nebyl důvod tuto záležitost komukoliv hlásit. Rovněž obě svědkyně potvrdily, že sexuální služba byla provedena za úplatu, kterou obdržela jak N. Ch., tak obžalovaná Jana I. za její zprostředkování.

Také další **svědek – Martin C.** – zná obžalovanou Janu I. delší dobu a přes Facebook s ní komunikoval asi tři až čtyři roky. Tento svědek potvrdil, že ví pouze o jedné dívce z dětského domova, kterou obžalovaná zajistila Tomáši J. pro účely sexu a pokud z jejich komunikace vyplývá něco jiného, pak to byla pouze taková nezávazná konverzace a vše bylo myšleno v nadsázce a z legrace.

Svědek Tomáš J. a v rámci výpovědi dne 9. 4. 2021 využil svého zákonného práva a k věci nevyprávěl, neboť v té době již proti němu bylo vedeno vazební trestní řízení pro trestnou činnost násilného charakteru, mající vztah i k této projednávané trestní věci a toto trestní řízení není ukončeno do současné doby.

Svědkyň Iveta I. je sestrou obžalované Jany I. a k projednávanému skutku žádné bližší skutečnosti v rámci své výpovědi v přípravném řízení dne 12. 5. 2021 neuváděla a vyjádřila se pouze k předestřeným záznamům telefonních hovorů, které vedla s osobou Tomáše J.

5. V průběhu přípravného řízení byl vypracován také **znalecký posudek z oboru kriminalistiky, odvětví analýza dat a zkoumání nosičů dat** (č. l. 285-289), který se zabýval rozborem veškerých zajištěných souborů mobilního telefonu zn. Alcatel 8050D zajištěným u obžalované Jany I. Ze závěru tohoto znaleckého posudku vyplývá, že vyhodnocením dat z obsahu mobilního telefonu, SIM karty, paměťové karty i facebookové komunikace nebyly zjištěny žádné relevantní skutečnosti vztahující se k trestnímu řízení.
6. Jako důkaz soud vyhodnotil také jednotlivé **listinné materiály** založené ve spise. Patří k nim zejména protokol o odposlechu a záznamu telekomunikačního provozu, který byl pořízen v rámci akce „DRNEC 00OV“ v trestní věci vedené proti osobě Tomáše J. (č. l. 38-54) a z obsahu této komunikace je zřejmé, že obžalovaná Jana I. vícekrát komunikovala s osobou Tomáše J. a konkrétně sjednala schůzku s poškozenou N. Ch. Obdobné závěry lze učinit také z listinných důkazů na č. l. 61-121, které obsahují přehled SMS zpráv a fotografií z telefonní komunikace mezi jejich účastníky. Ze založené obžaloby KSZ v Ostravě (č. l. 222-234) pak vyplývá, že na osobu Tomáše J. byla podána již dne 24. 3. 2021 obžaloba pro závažnou trestnou činnost sexuálního charakteru, kdy však v uvedených 25-ti bodech této podané obžaloby je zřejmé, že osoba N. Ch., jakožto poškozené, zde nefiguruje. Tato trestní věc je v současné době vedena u Krajského soudu v Ostravě, pod sp. zn. 37 T 3/2021 a nebyla dosud ukončena, hlavní líčení je odročeno na dny 13. -16. 9. 2021. Za založené lékařské zprávy o vyšetření poškozené N. Ch. (č. l. 277) ze dne 23. 5. 2019 pak vyplývá, že v průběhu tohoto vyšetření nebylo u poškozené zjištěno žádné zranění a pouze potvrzena skutečnost, že hymen byl perforován.

Na č. l. 256-262 jsou pak založeny **zprávy Dětského domova xxx**, týkající se předmětné záležitosti a zejména také hodnotící pedagogicko-psychologické závěry ve vztahu ke všem třem svědkyním tohoto domova (obžalované Janě I., svědkyně E. H. i poškozené N. Ch.). Z těchto listinných důkazů zcela jednoznačně vyplývá, že celá záležitost byla řešena v domově s určitým odstupem, kdy poškozená N. Ch. připustila, že měla s neznámým mužem pohlavní styk, nikdo ji k němu nenutil a ona sama se s tím mužem chtěla vyspat. Brala to jako dobrodružství, ale po uskutečnění pohlavního styku jí ten muž sám dal 500 Kč, které přijala a utratila je za cigarety a sladkosti. Přestože tato poškozená z počátku tvrdila, že byla znásilněna, následně dalším šetřením bylo zjištěno, že si ve výpovědích vymýšlela, tvrdila dvě různá místa, kde k údajnému znásilnění mělo dojít a skutečnost, že její původní výpověď byla lživá, potvrdily nakonec také obžalovaná Jana I. a svědkyně E. H. Po tomto zjištění se poškozená N. Ch. vyjádřila v tom směru, že se s tím mužem vyspala dobrovolně, ale následně se cítila být ukřivděná, a proto si začala vymýšlet.

7. S ohledem na výše uvedené skutečnosti i přijaté prohlášení viny obžalované Jany I. v rámci hlavního líčení dne 16. 7. 2021 soud neměl žádné pochybnosti ve smyslu popisu skutku i právní kvalifikace trestného jednání obžalované Jany I. a ve shodě s podanou obžalobou toto její trestné jednání právně kvalifikoval jednak jako zločin obchodování s lidmi podle § 168 odst. 1 písm. a), odst. 3 písm. d) tr. zákoníku a jednak jako přečin ohrožování výchovy dítěte podle § 201 odst. 1 písm. a), odst. 3 písm. a) tr. zákoníku.

Bylo totiž zcela jednoznačně prokázáno, že obžalovaná Jana I. dne 19. 5. 2017 poté, kdy byla oslovena Tomášem J. v tom směru, aby mu za úplatu zajistila dívky mladší 18-ti let, které by ho sexuálního uspokojily, dohodla se s poškozenou N. Ch. na tom, že poskytne Tomáši J. za úplatu sexuální služby, poté o sjednané dohodě Tomáše J. informovala a následně dne 21. 5. 2017 v místě trvalého bydliště této osoby došlo k pohlavnímu styku s poškozenou N. Ch., za kterou Tomáš J. následně této poškozené poskytl finanční úplatu ve výši 500 Kč, přičemž za sjednání služby obžalovaná Jana I. od Tomáše J. inkasovala finanční odměnu ve výši nejméně 250 Kč. Je

tedy zcela zřejmé, že obžalovaná Jana I. sjednala a zlákala dítě, aby ho bylo užito jiným k pohlavnímu styku a spáchala takový čin v úmyslu, aby jiného bylo užito k prostituci. Přestože v době skutku poškozená N. Ch. měla již více jak xxx let (ale nedovršila ještě věku 18 let) ve smyslu zákona a v souladu s ustanovením § 126 tr. zákoníku byla ještě z právního hlediska dítětem, neboť dítětem se rozumí osoba mladší 18-ti let, pokud trestní zákon nestanoví jinak. Současně tímto jednáním obžalovaná Jana I. naplnila také zákonné znaky skutkové podstaty přečinu ohrožování výchovy dítěte podle § 201 odst. 1 písm. a), odst. 3 písm. a) tr. zákoníku, neboť úmyslně ohrozila rozumový, citový a mravní vývoj dítěte, tedy tehdy ještě nezletilé N. Ch. tím, že ji svedla k nemravnému životu a spáchala takový čin ze zavrženíhodné pohnutky, neboť se jednání dopustila ze ziskuchtivosti.

8. **K osobě obžalované Jany I.** bylo zjištěno, že vyrůstala v dětském domově, neboť její matka byla omezená ve svéprávnosti. V současné době je obžalovaná vedena v evidenci uchazečů o zaměstnání na Úřadu práce v Ostravě, a to od 17. 3. 2021. Nárok na příspěvek v nezaměstnanosti jí nevznikl. V místě bydliště nebyla projednávána pro přestupek a taktéž v opise rejstříku trestů dosud nemá žádný záznam.
9. Při úvahách o druhu a výši trestu soud vycházel z ustanovení § 37 a § 39 tr. zákoníku, kdy přihlédl k povaze a závažnosti spáchaného trestného činu, k osobním, rodinným a majetkovým poměrům pachatele, jeho dosavadnímu způsobu života a možnostem jeho nápravy. Soud posuzoval také povahu a závažnost trestného činu z hlediska významu konkrétního chráněného zájmu, který byl činem dotčen, způsob provedení činu a jeho následky, jakož i okolnosti, za kterých byl čin spáchán. Zvláště byla hodnocena také osoba pachatele, míra jeho zavinění a pohnutky, jakož i polehčující a přitěžující okolnosti.
10. Trestní sazba je v daném případě orientována ustanovením § 168 odst. 3 tr. zákoníku a dovoluje uložit trest odnětí svobody v rozpětí od 5 do 12 let. Trest musel být ukládán jakožto úhrnný v souladu s ustanovením § 43 odst. 1 tr. zákoníku, neboť bylo zcela jednoznačně prokázáno, že obžalovaná Jana I. se svým jednáním dopustila více trestných činů.

Soud za této situace vážil důsledně všechny polehčující a přitěžující okolnosti, kdy dospěl k jednoznačnému závěru, že žádné přitěžující okolnosti v případě obžalované Jany I. nebyly shledány a bylo nutno konstatovat toliko okolnosti polehčující.

Nelze přehlédnout, že již v závěru přípravného řízení obhájce obžalované navrhl státnímu zástupci zahájení jednání o dohodě o vině a trestu. Takový návrh byl ze strany státního zástupce ještě před podáním obžaloby odmítnut a bylo konstatováno, že nelze přistoupit na navrhovaný výchovný trest, který by nebyl spojen s přímým výkonem trestu.

Následně – v průběhu hlavního líčení dne 16. 7. 2021 - pak došlo k prohlášení viny ze strany obžalované Jany I. a toto prohlášení viny bylo soudem přijato. Bylo tak možno využít ustanovení § 58 odst. 2 písm. b) tr. zákoníku a mimořádně snížit trest odnětí svobody pod jeho spodní hranici, když soud má za to, že vzhledem k poměrům pachatelky a povaze jí spáchané trestné činnosti lze dosáhnout její nápravy i trestem kratšího trvání. Nelze totiž přehlédnout, že obžalovaná Jana I. se již v přípravném řízení k vytýkanému trestnému jednání zcela doznala, nikterak nerozporevala zjištěné skutečnosti a na druhou stranu se v průběhu celého řízení nepodařilo prokázat, že by kromě poškozené N. Ch. sjednala za účelem sexu i nějaké jiné další osoby. Ačkoliv soud v žádném případě nehodlá bagatelizovat trestné jednání obžalované, nelze na druhou stranu přehlédnout, že poškozená N. Ch., přestože z právního hlediska je ještě považována za dítě (v době skutku nedovršila věku 18-ti let), jedná se o dívku, která v inkriminované době již byla ve věku blízkém k dosažení zletilosti a celou záležitost chápala jako dobrodružství, k pohlavnímu styku s cizím mužem svolila zcela dobrovolně a byla za něj také finančně odměněna. Jak již bylo také uvedeno výše, v průběhu celého trestního řízení se nepodařilo prokázat žádnou jinou osobu, kterou by obžalovaná Jana I. takto sjednala Tomáši J. a také výše finanční odměny, kterou obdržela za tuto službu, se jeví jako zcela bagatelní.

S ohledem na všechny tyto skutečnosti i fakt, že obžalovaná Jana I. se takto do konfliktu se zákonem dostala poprvé, dosud je osobou soudně netrestanou a v průběhu celého trestního řízení svého jednání litovala a plně spolupracovala s orgány činnými v trestním řízení, dospěl soud k jednoznačnému závěru, že lze uložit trest odnětí svobody pod jeho spodní hranici, kdy zcela adekvátní s ohledem na všechny okolnosti případu, se soudu jeví trest odnětí svobody v trvání tří roků. Uložení této výměry trestu, jakožto trestu nepodmíněného, se jeví soudu jako nepřiměřeně přísné, a to s ohledem na osobu obžalované i okolnosti skutku uváděné výše, a proto byl výkon tohoto trestu v souladu s ustanovením § 81 odst. 1 tr. zákoníku podmíněně odložen a v souladu s ustanovením § 82 odst. 1 tr. zákoníku byla stanovena maximální zkušební doba v délce 5 let. V průběhu této zkušební doby bude mít obžalovaná možnost projevit svou snahu po nápravě a nadále prokázat svým řádným životem, že její trestné jednání bylo pouhým vybočením z jinak řádného života. V opačném případě by samozřejmě soud musel rozhodnout o přeměně tohoto trestu v trest nepodmíněný.

11. V průběhu trestního řízení se poškozená N. Ch. s žádným nárokem na náhradu škody nepřipojila, k této skutečnosti se nijak nevyjádřila, a proto o této otázce soud vůbec nerozhodoval.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat odvolání **do 8 /osmi/ dnů** ode dne doručení jeho písemného vyhotovení prostřednictvím podepsaného soudu k Vrchnímu soudu v Olomouci.

Rozsudek může odvoláním napadnout státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoliv výroku a obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká. Poškozený pro nesprávnost výroku o náhradě škody.

Osoba oprávněna napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný, nebo že chybí.

Odvolání musí být ve lhůtě do 8 dnů od doručení opisu rozsudku odůvodněno tak, aby bylo patrné, ve kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo.

Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i zčásti, ve prospěch nebo v neprospěch obžalovaného.

Ostrava 16. 7. 2021

JUDr. Šárka Skalská, v. r.
předsedkyně senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje Gabriela Štablová